

Està la ciutat acabada?

La resposta és, sense dubtes, des de el meu punt de vista, no. Malgrat les grans transformacions fetes en aquests 22 darrers anys, tan urbanístiques com de serveis, tenint reptes importants de futur a assolir, com el desplegament i implantació de les noves tecnologies a tots els nivells de la vida ciutadana i posar fi als desequilibris territorials que pateix la ciutat, principalment amb relació a la Zona Sud.

Està avançant, en alguns sectors cívics de la ciutat, la idea que la ciutat està feta, que es va construir fa 30, 35 anys, que és la que és, que té les seves característiques i que la gent ja hi està acostumada. Per tant cal garantir amb eficàcia el seu manteniment i ser prudents en actuacions importants que impliquen afectacions. Si els afectats no volen ser expropiats i es planten, millor deixar-ho com està, no cal fer una ciutat diferent de la que tenim, ja està bé com està i ja estem adaptats a la ciutat.

Aquestes tesis s'han expressat, per a mi, nítidament en el debat entorn de la ubicació de l'estació de metro de Santa Rosa de la futura Línia 9. Sobre la taula dues propostes: una, proposada inicialment per la Generalitat amb el suport de l'Ajuntament, a l'illa formada pels carrers dels Banús, Irlanda i Joan Valentí Escales. L'altra, proposada pels afectats amb el suport posterior de diversos agents cívics, al parc de Santa Rosa, afectant l'aparcament soterrani.

Les dues opcions contemplen la connexió del carrer Irlanda amb Núria per garantir l'accés a l'estació de Santa Rosa, mitjançant una cinta mecànica transportadora dels veïns de les zones altes de Badalona i Santa Coloma. Les dues opcions impliquen afectats.

L'opció de l'illa té més afectats, evidentment, però té altres avantatges per al barri i per a la ciutat. Globalment és millor perquè es guanya un espai de 1.831 metres en la zona de Santa Coloma amb la relació més baixa de zones verdes per habitant, no es perd cap plaça d'aparcament i les obres es fan sense afectar el trànsit, mentre que l'altra opció implica tancar al trànsit durant uns dos anys la cruïlla Irlanda - carrer dels Banús, tot afectant al trànsit i al transport públic.

Sobre aquest tema us recomano la lectura de l'article de l'Albert Fabà, amb el qual coincideixo, publicat a *El*

gran majoria dels afectats dels darrers 22 anys, en iguals o millors condicions que ara".

Però també aposto per aquesta opció per una qüestió de ciutat. Agradi o no agradi estem en una cruïlla: o s'intervé a la Zona Sud per disminuir i acabar amb la situació de degradació i s'equilibra la ciutat, o els perills d'una fractura social i l'extensió de la situació d'aquests barris a la resta de la ciutat poden acabar per convertir Santa Coloma en un suburbi marginal de Barcelona.

La creació d'aquest espai de 1.831 metres, d'aquesta plaça, és una prime-

ra actuació que obre la porta a futures actuacions de rehabilitació, regeneració i creació d'espais contemplats al Pla de Remodelació i Millora dels barris de la Zona Sud, que agafarà volada amb la reforma del Pla General Metropolità. Parlem d'unes importants millores

“És dur ser expropiat, té una càrrega emocional, sobre tot per a les famílies que porten tota la vida vivint al mateix habitatge”

Punt del 12 de febrer, titulat "Esponjar més la ciutat". Jo aposto per l'opció de l'illa perquè és el millor per als 13.000 habitants del barri i perquè obre espais i contribueix a esponjar el barri i la ciutat. Aquesta aposta va indissolublement lligada a la defensa i satisfacció dels interessos dels afectats.

Els canvis que s'han produït a la ciutat s'han hagut de fer afectant a ciutadans. Sense afectacions no tindriem la Biblioteca Central, el CAP del Raval i l'Espai Cívic, per posar tres exemples. És dur ser expropiat, té una càrrega emocional, sobre tot per a les famílies que porten tota la vida vivint al mateix habitatge. Cal garantir-los els seus drets fins al punt que, com vaig dir al Ple Municipal, "estem convençuts que al final del procés estaran, com la

urbanístiques que han d'anar unides a l'atenció a les persones amb la aplicació de plans com el de "Convivència Intercultural". Parlem dels barris del Raval, Santa Rosa Fondo però ens juguem el futur de la ciutat.

No, la ciutat no està acabada. Cal continuar la seva transformació i és necessari obrir un ample debat de caire estratègic, amb la participació del conjunt del teixit associatiu, dels seus agents socials i cívics per definir i planificar, amb el màxim de consens ciutadà i polític, la Santa Coloma que volem els colomencs pel futur.

Josep M. Corral i Belorado,
tinent d'alcalde de l'Ajuntament,
portaveu del grup d'IC-Verds